EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 14. 10. 2022
COM(2022) 543 final

2022/0332 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTIE RADY

o pozícii, ktorá sa má zaujať v mene Európskej únie na štyridsiatom druhom zasadnutí Stáleho výboru Dohovoru o ochrane európskych voľne žijúcich organizmov a prírodných stanovíšť

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. PREDMET NÁVRHU

Tento návrh sa týka rozhodnutia o pozícii, ktorá sa má zaujať v mene Únie na štyridsiatom druhom výročnom zasadnutí Stáleho výboru Dohovoru o ochrane európskych voľne žijúcich organizmov a prírodných stanovíšť, ktoré sa uskutoční v Štrasburgu (Francúzsko) 29. novembra – 2. decembra 2022. Pozícia sa týka plánovaného prijatia (1) rozhodnutia o zmene dodatku II a dodatku III k dohovoru stálym výborom a (2) rozhodnutia o navrhovaných zmenách rokovacieho poriadku stáleho výboru.

2. KONTEXT NÁVRHU

2.1. Dohovor o ochrane európskych voľne žijúcich organizmov a prírodných stanovíšť

Cieľom Dohovoru o ochrane európskych voľne žijúcich organizmov a prírodných stanovíšť z roku 1979 (Bernský dohovor) (ďalej len „dohoda“) je chrániť európske voľne žijúce živočíchy a voľne rastúce rastliny a ich prirodzené biotopy, a to najmä tie, ktorých ochrana si vyžaduje spoluprácu viacerých štátov. Ide o medzivládnu dohodu, ktorá bola uzatvorená pod záštitou Rady Európy. Dohoda nadobudla platnosť 1. júna 1982. Európska únia je jej zmluvnou stranou od 1. septembra 1982[1]. V súčasnosti má dohoda 51 zmluvných strán vrátane všetkých členských štátov EÚ.

2.2. Stály výbor

Stály výbor je rozhodovacím orgánom dohovoru, ktorý má právomoc hodnotiť stav ochrany druhov a následne analyzovať ich zaradenie do dodatkov k dohovoru. Jeho funkcie sú uvedené v článkoch 13 až 15 dohody. Zasadá aspoň raz za dva roky a kedykoľvek, keď o to požiada väčšina zmluvných strán. Pre stály výbor sa stalo zvykom zasadať každý rok.

Pozícia Únie ku zmenám dodatkov, ako aj k revízii rokovacieho poriadku stáleho výboru sa stanoví rozhodnutím Rady na základe návrhu Komisie.

2.3. Pripravované akty stáleho výboru

Očakáva sa, že stály výbor na svojom štyridsiatom druhom zasadnutí prijme dve rozhodnutia s právnymi účinkami pre Európsku úniu. Prvé rozhodnutie sa týka zmeny dodatku II a dodatku III k dohode a druhé rozhodnutie obsahuje zmeny rokovacieho poriadku stáleho výboru.

2.3.1. Zmena dodatku II a dodatku III

V súlade s článkom 17 dohody sa zmena dodatkov prijíma dvojtretinovou väčšinou zmluvných strán. Pre všetky zmluvné strany nadobúda platnosť tri mesiace po prijatí stálym výborom, pokiaľ jedna tretina zmluvných strán nevznesie námietky. Akákoľvek zmena nadobúda platnosť pre tie zmluvné strany, ktoré nevzniesli námietky. Cieľom pripravovaného aktu je zmeniť dodatok II a dodatok III k dohode, ako sa stanovuje v článku 17 dohody.

2.3.2. Zmeny rokovacieho poriadku stáleho výboru

V súlade s článkom 13.6 dohody stály výbor vypracoval svoj rokovací poriadok. V súlade s pravidlom 21 môže byť rokovací poriadok zmenený po odsúhlasení dvojtretinovou väčšinou

[1] Rozhodnutie Rady 82/72/EHS z 3. decembra 1981, ktoré sa týka uzavretia Dohovoru o ochrane európskych voľne žijúcich organizmov a prírodných stanovíšť (Ú. v. ES L 38, 10.2.1982, s. 1).

hlasov hlasujúcich zmluvných strán. Cieľom pripravovaného aktu je zmeniť rokovací poriadok.

3. POZÍCIA, KTORÁ SA MÁ ZAUJAŤ V MENE ÚNIE

3.1. Zmena dodatku II a dodatku III

Švajčiarsko navrhlo zmenu dodatkov k dohode. V návrhu sa navrhuje znížiť úroveň ochrany vlka (*Canis lupus*) jeho presunutím z dodatku II (prísne chránené druhy živočíchov) do dodatku III (chránené druhy živočíchov – regulácia je možná). Zaradenie druhov zvierat do dodatku II alebo III vychádza z dostupných vedeckých údajov v čase rokovaní o dohode a zo zoznamov cicavcov, vtákov, obojživelníkov a plazov ohrozených v Európe, ktoré vypracoval Európsky výbor pre ochranu prírody a prírodných zdrojov v rámci Rady Európy[2]. V rámci dohody neboli prijaté žiadne kritériá na ďalšie zaradenie druhov do zoznamov v dodatkoch alebo na ich vyradenie z týchto zoznamov.

Švajčiarsko už v roku 2018 navrhlo podobnú zmenu s cieľom umožniť riadenie a kontrolu populácií vlkov bez toho, aby bolo potrebné vydávať výnimky v zmysle článku 9 dohovoru. Hlavným argumentom na podporu návrhu bolo, že počet vlkov v Európe sa od nadobudnutia platnosti dohovoru výrazne zvýšil, a preto nie je potrebná prísna úroveň ochrany. Na 38. zasadnutí stáleho výboru predseda rozhodol o tom, že návrh nepredloží na hlasovanie, keďže zaznamenal, že značný počet zmluvných strán nebol pripravený zaujať pozíciu k tejto záležitosti. Švajčiarsko oznámilo, že si želá vrátiť sa k návrhu, keď budú k dispozícii príslušné správy jednak podľa Bernského dohovoru [podávanie správ podľa uznesenia č. 8 (2012) o stave ochrany druhov a biotopov] a jednak z EÚ (podávanie správ podľa článku 17 smernice o biotopoch[3]).

V súčasnom návrhu Švajčiarska sa uvádza rovnaká argumentácia ako v návrhu z roku 2018. Vychádza z pozitívneho vývoja predmetného druhu v celej Európe a údajnej potreby harmonizácie stavu ochrany podľa dohovoru z dôvodu existujúcich výhrad niektorých zmluvných strán, pokiaľ ide o prísny stav ochrany vlka. Ak by bol návrh prijatý, v skutočnosti by viedol k najnižšiemu stavu ochrany populácií vlka v celej Európe bez ohľadu na ich odlišný stav ochrany a trendy na celom území zmluvných strán a v biogeografických regiónoch.

Od roku 2018 sú k dispozícii aktualizované informácie o stave ochrany tohto druhu.

Najnovšie posúdenia podľa kritérií Červenej knihy IUCN pochádzajú z roku 2018. Z deviatich prevažne cezhraničných populácií vlka v Európskej únii a jej susediacich krajinách len tri patria k „najmenej ohrozeným“, zatiaľ čo šesť je „zraniteľných“ alebo „takmer ohrozených“[4]. Západoalpská a stredoalpská populácia, ktorá sa vyskytuje vo Švajčiarsku, a škandinávska populácia, ktorá sa vyskytuje v Nórsku, patria podľa hodnotenia Červenej knihy IUCN medzi „zraniteľné“ populácie.

Okrem toho z posúdenia stavu ochrany vlka na úrovni EÚ z roku 2020 na základe správ predložených členskými štátmi vyplýva, že tento druh má naďalej nepriaznivý-nedostatočný

---

2 Pozri dôvodovú správu k Dohovoru o ochrane európskych voľne žijúcich organizmov a prírodných stanovíšť (https://rm.coe.int/16800ca431).

3 Smernica Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín *(Ú. v. ES L 206, 22.7.1992).*

4 https://www.iucnredlist.org/species/3746/144226239.

stav ochrany[5] v šiestich zo siedmich biogeografických regiónov EÚ. Hoci sa populačné a výskytové trendy vo všeobecnosti zlepšujú, čo poukazuje na to, že tento druh rekolonizuje časti svojej historickej oblasti výskytu, vo väčšine členských štátov a biogeografických regiónov ešte nedosiahol priaznivý stav ochrany[6]. Tento druh je naďalej vystavený významným hrozbám a tlakom vrátane vysokej miery úmrtnosti spôsobenej ľudskou činnosťou (konkrétne v dôsledku pytliactva).

V roku 2021 boli k dispozícii aj výsledky podávania správ podľa rezolúcie č. 8 (2012) Bernského dohovoru[7]. Podávanie správ o stave ochrany za obdobie 2013 – 2019 bolo vo fáze testovania a nie všetky zmluvné strany sa doň zapojili. Švajčiarsko a Nórsko, ktoré sú krajinami výskytu cezhraničných populácií vlka prechádzajúcich aj do členských štátov EÚ, svoje správy zaslali. Vo Švajčiarsku má vlk v prípade kontinentálneho biogeografického regiónu, ktorý je jedným z dvoch biogeografických regiónov krajiny, nepriaznivý-nedostatočný stav ochrany. Nórsko oznámilo neznámy stav ochrany tohto druhu v oboch svojich biogeografických regiónoch.

Európska únia plne uznáva problémy spolužitia vlkov a ľudí, ktoré sú následkom obnovy počtu vlkov a oblastí ich výskytu. Tieto problémy si vyžadujú obozretnosť a nepretržité monitorovanie situácie. Na základe výsledkov takéhoto monitorovania bude možno potrebné zvážiť ďalšie opatrenia vrátane hodnotenia súčasného rámca na ochranu vlkov. Európska únia situáciu posúdi, pričom zohľadní výsledok nadchádzajúceho zasadnutia stáleho výboru. V tejto fáze však vzhľadnom na uvedené najnovšie údaje nie je návrh Švajčiarska znížiť stav ochrany vlka v celej Európe z vedeckého hľadiska, ani z hľadiska ochrany opodstatnený. Návrh takisto nie je v súlade so súčasným stavom právnej ochrany tohto druhu priznaným v prílohe IV k smernici o biotopoch. Hlavný cieľ Bernského dohovoru i smernice o biotopoch, ktorým je zabezpečiť obnovu a ochranu druhov v priaznivom stave ochrany, nie je dosiahnutý. Prísny štatút právnej ochrany sa javí ako potrebný na podporu úsilia o odstránenie hlavných hrozieb pre tento druh. Existujúci právny rámec umožňuje prebiehajúcu obnovu druhu a poskytuje zmluvným stranám potrebné nástroje na riešenie konkrétnych problémov vrátane možnosti vydávať výnimky podľa článku 9 dohovoru (a článku 16 smernice o biotopoch) v súlade s požadovanými podmienkami[8].

Návrhom Švajčiarska by sa harmonizovala ochrana vlka podľa Bernského dohovoru tým, že by sa všade uplatňoval najnižší stav ochrany. Vzhľadom na najnovšie posúdenia stavu ochrany sa odporúča posilniť medzinárodnú spoluprácu medzi zmluvnými stranami, ktoré zdieľajú cezhraničné populácie vlkov, čo by potenciálne mohlo viesť k zrušeniu existujúcich výhrad a k lepšej koordinácii úsilia v oblasti ochrany a riadenia. Treba poznamenať, že Švajčiarsko a Nórsko nevzniesli žiadnu výhradu, a preto neexistuje nesúlad medzi stavom právnej ochrany vlka v týchto krajinách a v členských štátoch, s ktorými populácie vlka zdieľajú.

---

5 https://nature-art17.eionet.europa.eu/article17/species/summary/?period=5&group=Mammals&subject=Canis+lupus&region.

6 V roku 2019 členské štáty oznámili, že vlk sa nachádza v priaznivom stave ochrany v 18 z 39 vnútroštátnych častí biogeografických regiónov, v ktorých sa tento druh vyskytuje.

7 Dokument T-PVS/PA(2020)03 – Podávanie správ podľa rezolúcie č. 8 (2012) (https://rm.coe.int/reporting-under-resolution-no-8-2012-period-2013-2018-final-report/16809fad04) a súhrnné prehľady krajín obsahujúce údaje nahlásené zmluvnými stranami dohovoru, ktoré nie sú členmi EÚ (https://www.coe.int/en/web/bern-convention/national-summary-dashboards).

8 https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/a17dbc76-2b51-11ec-bd8e-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search.

Vzhľadom na najnovšie dostupné vedecké údaje a v súlade so súčasným právnym rámcom EÚ by preto Európska únia mala hlasovať proti návrhu Švajčiarska na presunutie vlka (*Canis lupus*) z dodatku II „prísne chránené druhy živočíchov“ do dodatku III „chránené druhy živočíchov“ k dohode. Vývoj populácie vlka a problémy, ktoré sú následkom spolužitia vlkov a ľudí, bude však naďalej monitorovať.

3.2. Zmeny rokovacieho poriadku stáleho výboru

V rokoch 2020 a 2021 sa stály výbor dohody v dôsledku pandémie COVID-19 stretával prostredníctvom online platformy. Skúsenosti boli pozitívne, ale odhalili potrebu prispôsobiť existujúce pravidlá, nástroje a rozhodovacie procesy dohody novým pracovným metódam a potrebám. Sekretariát v spolupráci s predsedníctvom Bernského dohovoru navrhol niekoľko zmien rokovacieho poriadku stáleho výboru [**TPVS/Inf(2022)29**] vypracovaného v súlade s článkom 13.6 dohody.

Okrem menších redakčných zmien navrhnutých v záujme presnosti a konzistentnosti jazyka navrhované zmeny zahŕňajú:

- **Pravidlo 1 – Zasadnutia**: zavedenie možnosti virtuálnych zasadnutí na diaľku a usporiadanie hlasovania elektronickými prostriedkami,
- **Pravidlo 2 – Zvolanie zasadnutia**: skrátenie lehoty na zvolanie zasadnutia stáleho výboru (z dvoch mesiacov) na šesť týždňov,
- **Pravidlo 6 – Dokumentácia**: objasnenie používania informačných technológií na zostavovanie a zasielanie podkladov na zasadnutie zmluvným stranám, okrem iného aj na účely písomného postupu alebo zjednodušeného písomného postupu,
- **Pravidlo 7 – Kvórum**: objasnenie toho, čo predstavuje kvórum (viac ako polovica zmluvných strán),
- **Pravidlo 8 – Hlasovanie**: objasnenie spôsobov hlasovania a hlasovania písomným postupom,
- **Pravidlo 18 – Predseda**: objasnenie postupu hlasovania a väčšiny pri voľbe členov predsedníctva v prípade, že sa vyžaduje tretie kolo hlasovania,
- **Pravidlo 19 – Predsedníctvo**: zahrnutie požiadavky na kvórum v prípade rozhodnutí predsedníctva a zahrnutie ustanovenia 19c, ktorým sa objasňujú osobitné funkcie predsedníctva,
- **Dodatok 1 o pravidlách uplatniteľných na hodnotenia priamo na mieste:** zahrnutie požiadavky, aby sa zmluvná strana a sťažovateľ dohodli na odborníkovi vymenovanému pre danú misiu a na mandáte, ktorý bol pre ňu určený, ako aj požiadavky, aby hostiteľská krajina hradila náklady na miestnu dopravu, tlmočenie a preklad dokumentov,
- **Dodatok 2 – Pravidlá uplatniteľné na mediáciu**: zahrnutie podobných požiadaviek ako pri hodnoteniach priamo na mieste.

Všetky navrhované zmeny, ktoré sa týkajú možnosti organizovania virtuálnych zasadnutí na diaľku a písomného postupu, sú v súlade s praxou pri iných mnohostranných environmentálnych dohodách a sú potrebné na to, aby sa zabezpečilo prispôsobenie pracovných metód dohôd virtuálnej práci.

Skrátenie lehoty na zvolanie zasadnutia stáleho výboru na šesť týždňov sa navrhuje preto, aby sa umožnila väčšia flexibilita, ak nastane potreba mimoriadneho zasadnutia stáleho výboru. Keďže hlavný rozhodovací orgán dohody prakticky zasadá raz ročne, očakáva sa, že použitie tohto ustanovenia bude len výnimočné.

Navrhované zmeny objasňujúce funkcie predsedníctva, zodpovednosť hostiteľských krajín za vyšetrovanie priamo na mieste a mediačné návštevy a požadovanú dohodu o referenčnom rámci a výbere odborníkov vyplývajú zo súčasnej praxe fungovania dohody. Tieto doteraz nepísané pravidlá sa vo veľkej miere využívali a zmluvné strany ich vo všeobecnosti akceptovali.

Európska únia by preto mala podporiť všetky navrhované zmeny rokovacieho poriadku stáleho výboru.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potrebné, aby Rada prijala rozhodnutie na účely stanovenia pozície, ktorá sa má zaujať v mene Únie na štyridsiatom druhom zasadnutí stáleho výboru v súvislosti s návrhom na zmenu dodatkov k dohode a s návrhom na zmenu rokovacieho poriadku stáleho výboru. Návrhy na zmenu rokovacieho poriadku si nebudú vyžadovať zmenu existujúcich právnych predpisov Únie.

4. PRÁVNY ZÁKLAD

4.1. Procesnoprávny základ

4.1.1. Zásady

V článku 218 ods. 9 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) sa stanovujú rozhodnutia, ktorými sa určujú „*pozície, ktoré sa majú prijať v mene Únie v rámci orgánu zriadeného dohodou, keď je tento orgán vyzvaný prijať akty s právnymi účinkami s výnimkou aktov dopĺňajúcich alebo meniacich inštitucionálny rámec danej dohody*.“

Pojem „*akty s právnymi účinkami*“ zahŕňa akty, ktoré majú právne účinky na základe pravidiel medzinárodného práva, ktorým sa riadi predmetný orgán. Zahŕňa aj nástroje, ktoré nemajú záväzný účinok podľa medzinárodného práva, ale „*môžu rozhodujúcim spôsobom ovplyvniť obsah právnej úpravy prijatej normotvorcom EÚ*“[9].

4.1.2. Uplatnenie na tento prípad

Stály výbor je orgán zriadený dohodou.

Akty, ktoré má stály výbor prijať, predstavujú akty s právnymi účinkami. Pripravované akty budú podľa medzinárodného práva záväzné v súlade s článkom 6 dohody. Pripravované akty nedopĺňajú ani nemenia inštitucionálny rámec dohody.

Procesnoprávnym základom navrhovaného rozhodnutia je preto článok 218 ods. 9 ZFEÚ.

4.2. Hmotnoprávny základ

4.2.1. Zásady

Hmotnoprávny základ rozhodnutia podľa článku 218 ods. 9 ZFEÚ závisí predovšetkým od cieľa a obsahu pripravovaného aktu, v súvislosti s ktorým sa zaujíma pozícia v mene Únie. Ak pripravovaný akt sleduje dva ciele alebo obsahuje dve zložky a ak jeden z týchto cieľov alebo jednu z týchto zložiek možno určiť ako hlavnú, zatiaľ čo druhý cieľ alebo druhá zložka je len vedľajšia, rozhodnutie podľa článku 218 ods. 9 ZFEÚ musí byť založené na jedinom

[9] Rozsudok Súdneho dvora zo 7. októbra 2014, Nemecko/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, body 61 až 64.

hmotnoprávnom základe, a to na tom, ktorý si vyžaduje hlavný alebo prevažujúci cieľ alebo zložka.

4.2.2. Uplatnenie na tento prípad

Hlavný cieľ a obsah pripravovaného aktu sa týkajú oblasti životného prostredia.

Hmotnoprávnym základom navrhovaného rozhodnutia je preto článok 192 ods. 1 ZFEÚ.

4.3. Záver

Právnym základom navrhovaného rozhodnutia by mal byť článok 192 ods. 1 ZFEÚ v spojení s článkom 218 ods. 9 ZFEÚ.

5. UVEREJNENIE PRIPRAVOVANÉHO AKTU

Keďže aktmi stáleho výboru sa zmenia dodatky II a III k dohode a rokovací poriadok stáleho výboru, je vhodné, aby sa v prípade ich prijatia uverejnili v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

2022/0332 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTIE RADY

o pozícii, ktorá sa má zaujať v mene Európskej únie na štyridsiatom druhom zasadnutí Stáleho výboru Dohovoru o ochrane európskych voľne žijúcich organizmov a prírodných stanovíšť

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1 v spojení s jej článkom 218 ods. 9,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

keďže:

(1) Rozhodnutím Rady 82/72/EHS[10] Únia uzavrela Dohovor o ochrane európskych voľne žijúcich organizmov a prírodných stanovíšť (Bernský dohovor) (ďalej len „dohoda“), ktorý nadobudol platnosť 1. septembra 1982.

(2) Podľa článku 17 dohody môže stály výbor prijať rozhodnutie o zmene dodatkov k dohode.

(3) Stály výbor má počas svojho štyridsiateho druhého zasadnutia, ktoré sa uskutoční 29. novembra až 2. decembra 2022, prijať rozhodnutie o zmene dodatkov II a III k dohode.

(4) Podľa článku 13.6 dohody vypracoval stály výbor svoj rokovací poriadok a v súlade s pravidlom 21 ho stály výbor môže zmeniť.

(5) Stálemu výboru je zároveň adresovaná výzva, aby na svojom štyridsiatom druhom zasadnutí 29. novembra až 2. decembra 2022 prijal zmeny svojho rokovacieho poriadku.

(6) Je vhodné stanoviť pozíciu, ktorá sa má zaujať v mene Únie v stálom výbore, keďže jeho obidve rozhodnutia budú pre Úniu záväzné.

(7) Švajčiarsko podalo návrh na presunutie vlka (*Canis lupus*) z dodatku II „prísne chránené druhy živočíchov“ do dodatku III „chránené druhy živočíchov“ k dohode.

(8) Vzhľadom na súčasné údaje, nie je zníženie stavu ochrany všetkých populácií vlka z vedeckého hľadiska, ani z hľadiska ochrany opodstatnené. Stav ochrany tohto druhu je na celom kontinente naďalej rozdielny, pričom priaznivý stav ochrany je len v 18 z 39 vnútroštátnych častí biogeografických regiónov v EÚ. Potvrdzujú to najnovšie dostupné vedecké informácie o stave ochrany tohto druhu, ktoré vyplývajú zo správ podaných podľa článku 17 smernice o biotopoch a podľa rezolúcie č. 8 (2012) Bernského dohovoru. Pokračujúce hrozby pre tento druh vrátane nových hrozieb, ako sú ploty na hraniciach a hybridizácia medzi vlkmi a psami, si tiež vyžadujú zachovanie prísneho stavu ochrany.

[10] Ú. v. ES L 38, 10.2.1982, s. 1.

(9) Únia by preto mala hlasovať proti švajčiarskemu návrhu.

(10) Sekretariát dohody v spolupráci s predsedníctvom navrhol niekoľko zmien rokovacieho poriadku stáleho výboru, najmä s cieľom prispôsobiť pracovné metódy a postupy dohody novým virtuálnym pracovným metódam a nástrojom.

(11) Navrhované zmeny rokovacieho poriadku zodpovedajú praxi, ktorá už bola zavedená v prípade iných mnohostranných environmentálnych dohôd, alebo existujúcej, všeobecne akceptovanej praxi vo fungovaní dohody.

(12) Únia by preto mala navrhované zmeny rokovacieho poriadku stáleho výboru podporiť,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Pozícia, ktorá sa má zaujať v mene Únie na štyridsiatom druhom zasadnutí Stáleho výboru Dohovoru o ochrane voľne žijúcich organizmov a prírodných stanovíšť, je:

1. hlasovať proti návrhu na presunutie vlka (*Canis lupus*) z dodatku II „prísne chránené druhy živočíchov“ do dodatku III „chránené druhy živočíchov“;

2. podporiť navrhované zmeny rokovacieho poriadku stáleho výboru uvedené v dokumente TPVS/Inf(2022)29.

Článok 2

Na základe vývoja na štyridsiatom druhom zasadnutí stáleho výboru sa môžu zástupcovia Únie po porade s členskými štátmi počas koordinačných zasadnutí priamo na mieste dohodnúť na upresnení pozície uvedenej v článku 1.2 bez ďalšieho rozhodnutia Rady.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené Komisii.

V Bruseli

Za Radu
predseda/predsedníčka